

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1261/2016
02.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Властимира Мидића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 17К.бр.7685/10 од 25.11.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 246/16 од 17.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Властимира Мидића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 17К.бр.7685/10 од 25.11.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 246/16 од 17.05.2016. године, као неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 17К.бр.7685/10 од 25.11.2015. године, окривљена АА, оглашена је кривом за кривично дело утаја из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци, која се неће извршити уколико окривљена у року од 2-две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђена је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је окривљена дужна да плати у року од 3-три месеца, а ако то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљене, с тим да ће о њиховој висини суд одлучити посебним решењем, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Виши суд у Нишу, пресудом Кж1бр.246/16 од 17.05.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљене АА, адвоката Властимира Мидића и потврдио пресуду Основног суда у Нишу 17К-бр-7685/10 од 25.11.2015. године.

Бранилац окр. АА, адв. Властимир Мидић, поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона- члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати истом суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом, изменом износа вредности предметне машине наведеног у оптужном акту, а који суд није овлашћен да мења ни навише ни наниже, прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Насупрот изложеним наводима захтева, суд је овлашћен да мења опис дела из оптужног акта уколико учињеном изменом не излази из оквира чињеница и околности које су основ оптужбе, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела. Сходно реченом, измена вредности утајене ствари у конкретном случају (машине за флексо штампу марке „...“), која је у побијаној пресуди, сагласно чињеничном стању утврђеном вештачењем, одређена у износу (826.170,00 динара) нижем од оног наведеног у оптужном акту (1.200.000,00 динара) као законског обележја кривичног дела за које је окривљена оптужена, не представља прекорачење оптужбе на штету окривљене и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. То правилно закључује и другостепени суд, оцењујући као неосновану жалбу браниоца окривљене у делу у којем је изјављена због исте повреде закона о којој је овде реч, а за коју оцену је на страни 2. став последњи и страни 3. став први своје пресуде, дао јасне и правилне разлоге, које прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује (члан 491. став 2. ЗКП).

Наводима захтева да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона „из чл. 438. ст. 2“ јер су дати разлози потпуно нејасни и противречни што пресуде чини неразумљивим и што у погледу битних чињеница суд не даје никакве разлоге, бранилац окривљене указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док наводима о учињеној повреди закона

„из истог чл.ст. 3“ због погрешне примене одредбе члана 16 у погледу оцене изведених доказа, бранилац окривљене указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљене истиче и повреду закона услед погрешне примене одредебе члана 207. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, али се наводи захтева с тим у вези своде на оспоравање чињеничног стања утврђеног у побијаној правноснажној пресуди, пошто бранилац, износећи став о непостојању у радњи окривљене елемената кривичног дела за које је осуђена, негира постојање намере окривљене да прибави противправну имовинску корист и нанесе штету радњи оштећеног ББ и оспорава веродостојност исказа оштећеног и оцену суда ток доказа и одбране окривљене, као и чињенична утврђења и закључке суда засноване на тој оцени, а у погледу чињеница и околности (обештећења оштећеног за предметну машину уступањем истом других машина које су власништво окривљене), којима је одбрана доказивала непостојање наведене намере окривљене.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажен одлуке суда или јавног тужиоца и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2) и 3) ЗКП, као ни због погрешно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА у делу којем је поднет из наведених разлога, недозвољен.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу којим је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић